

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobcu: **J. V. R.**, bytom T., Ž., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného **o výške odchodného**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. februára 2011, č. k. 2S 326/2007-31, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 2. februára 2011, č. k. 2S 326/2007-31, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodnutím číslo KM-117/PK-2007 z 8.10.2007, žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. p.: SCP-40.829-2/3-2007 z 26.6.2007, ktorým bolo žalobcovi priznané odchodné. Žalobca sa žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia

žalovaného a vrátenia veci na ďalšie konanie, keď namietal, že do súčtu mesačných služobných platov na účely výpočtu základu na výpočet odchodného podľa § 60 ods. 1 a 3 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) mu nebol zahrnutý ďalší služobný plat (trinásty a štrnásty plat), uvedený v § 84 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“). Krajský súd dospel k záveru, že pre posúdenie zákonnosti výpočtu základu na výpočet odchodného je rozhodujúce znenie zákona č. 73/1998 Z. z. k 30.4.2007, ktorým dňom žalobcovi skončil služobný pomer v Policajnom zbore Slovenskej republiky. Keďže podľa § 84 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. zložky služobného platu tvoria zložky služobného príjmu uvedené v § 84 ods. 1 písm. a/ až m/ a o/ až r/, ďalší služobný plat, ktorý je uvedený v § 84 ods. 1 písm. s/ tohto zákona, sa aj podľa krajského súdu do priemerného služobného platu na účely § 60 ods. 1 a 3 zákona č. 328/2002 Z. z. nezapočítava. Krajský súd poukázal na to, že napriek tomu, že v zákone č. 408/2006 Z. z., ktorým predseda Národnej rady SR s platnosťou od 24.6.2006 vyhlásil úplné znenie zákona č. 73/1998 Z. z. je ďalší služobný plat uvedený v § 84 ods. 1 písm. r/, v takom znení Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný orgán zmenu zákona č. 73/1998 Z. z. nikdy neschválila, teda ďalší služobný plat nebol zaradený do § 84 ods. 1 pod písm. r/. Ďalší služobný plat sa v § 84 ods. 1 zákona č. 408/2006 Z. z. dostal do písm. r/ v dôsledku technického nedopatrenia, keď do ustanovenia § 84 ods. 1 bolo za písmeno p/ vsunuté písmeno q/ a vypadlo z neho písmeno t/. Krajský súd poukázal na to, že úplné znenie zákona, ktoré nespĺňa základnú podmienku jeho prijatia hlasovaním poslancov Národnej rady SR, nie je záväzným prameňom práva a v prípade, keď pri vyhlasovaní úplného znenia viackrát novelizovaného zákona dôjde k rozporu medzi pôvodným znením zákona, prijatým Národnou radou SR a úplným znením vyhláseným jej predsedom, musí mať prednosť autentický text zákona, ktorý sa stal legislatívnym aktom zákonodarného zboru súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Z uvedeného dôvodu krajský súd považoval rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním. Namietol, že krajský súd ho nepoučil o procesných právach a povinnostiach, najmä o povinnosti predložiť všetky dôkazy pred vyhlásením rozhodnutia súdu vo veci. Napriek tomu však žalobca doplnil

žalobu o ďalší dôkaz, ktorým je podľa neho znenie § 98 ods. 6 zákona č. 238/2002 Z. z. Podľa tohto ustanovenia sa u policajta ďalší služobný plat nezahŕňa do vymeriavacieho základu, keďže však zákonom č. 732/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 328/2002 Z. z. boli z § 98 ods. 6 písm. a/ zákona vypustené slová „ďalší služobný plat“, potom ďalší služobný plat do vymeriavacieho základu patrí. Z toho podľa žalobcu vyplýva, že ďalší služobný plat mal byť započítaný do základu na výpočet odchodného. Z uvedeného dôvodu žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že dôvody žaloby možno rozšíriť iba v lehote dvoch mesiacov na podanie žaloby. Pokiaľ žalobca v odvolaní nad rámec žaloby namietal i rozpor rozhodnutia žalovaného s § 98 ods. 6 zákona č. 328/2002 Z. z., uvedené ustanovenie sa vzťahuje iba na financovanie dávok a služby sociálneho zabezpečenia, nie na výpočet odchodného. Uvedené ustanovenie sa týka určenia vymeriavacieho základu na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie, úrazové zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie, pričom s prejednanou vecou v žiadnom smere nesúvisí. Žalovaný sa stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu a navrhol, aby odvolací súd tento rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu odvolania a v medziach žaloby bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Zákon č. 328/2002 Z. z. neustanovuje inú lehotu na podanie žaloby ako ustanovenie § 250b ods. 1 O.s.p.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. (žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250h ods. 1 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Z ustanovenia § 250j ods. 1 a 2 O.s.p. vyplýva, že súd preskúmava zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu len v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Súd nevyhľadáva za účastníka konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 O.s.p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať tak rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je súd podľa § 250h O.s.p. viazaný.

Rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené dňa 11.10.2007. Dvojmesačná lehota na podanie žaloby teda podľa § 57 ods. 2 O.s.p. uplynula 11.1.2008. V tejto lehote mohol žalobca najneskôr doplniť dôvody svojej žaloby, teda v akom rozsahu toto rozhodnutie a postup žalovaného napadá.

Pokiaľ žalobca namietal v odvolaní, že pred súdom prvého stupňa predložil ďalší dôkaz, a to znenie ustanovenia § 98 ods. 6 zákona č. 238/2002 Z. z., toto jeho tvrdenie je mylné, lebo nešlo o predloženie dôkazu, ale o rozšírenie dôvodov žaloby po uplynutí lehoty na podanie žaloby, ktoré je v zmysle vyššie citovaných ustanovení O.s.p. v správnom súdnictve neprípustné. Napriek tomu však odvolací súd poznamenáva, že ustanovenie § 98 zákona č. 238/2002 Z. z. upravuje len vymeriavací základ na určenie poisťného na nemocenské zabezpečenie, úrazové zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie. Nevzťahuje sa však na odchodné, keďže základ na výpočet odchodného policajta sa podľa § 60 ods. 1 tohto zákona zisťuje z priemerného služobného platu policajta .

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd považoval rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe za zákonné, odvolanie žalobcu za nedôvodné a preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 250k ods. 1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému taká náhrada nepatrí.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. mája 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská